

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VII. (XXIII.) ÉVFOLYAM, 24. SZÁM 2012. JÚNIUS 16.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

CSALÁS ÉS ÁMÍTÁS

AZ EMBEREK MEGTÉVESZTÉSÉRE VOLT MÁR D-NAP ÉS BOHÓCFORRADALOM.
A SZOLIDARITÁST IS, A TÖBBI ÁL-BALOLDALI PÁRTOT IS CSAK AZ ÉRDEKLI:
KIVEL ÉS MENNYIÉRT KERÜLHET HATALOMRA

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

GYILKOS POLITIKUSOK

Gyilkolni nem csak pisztollyal, késsel, vagy, mondjuk, pusztá kézzel lehet. Ezek a módszerek egyébként sem teljesen hatásosak, ráadásul így vagy úgy, de az ember az igazságszolgáltatás kezében találhatja magát. Ez utóbbi a legritkább esetben szolgáltat igazságot, sokévi kellemetlenséget viszont okozhat. De ki emlészik olyan esetre, hogy egy politikust villamosszékbe küldtek volna, vagy egyéb diszkrétebb módszerrel szabadították volna meg rongyos életétől csak azért, mert hibás gazdasági döntéseibe milliók rokkantak bele és tízezrek haltak bele? Senki, pedig az elrettentés itt sem ártana. A mostani kormány a GDP 5 százaléka alá viszi az egészségügyi kiadásokat. Ennyi arra sem elég, hogy a túlsúlyos kórházakat és rendelőköt szinten tartsák, az új eszközökről már nem is beszélve. Arra meg végképpen kevés, hogy az orvosok ne menjenek Norvégiába, Svédországba, Angliába, meg ki tudja még, hova. Nem lesz orvos, nem lesz nővér, csak beteg lesz. Az ilyen beteg pedig meghal. Az áldozat megvan. És megvannak a tettesek is, a gyilkosok, a politikusok, akik szétrombolják Magyarország emberi tartalékait, és tízezreket küldenek az egyébként elkerülhető halálba.

A CORVIN-LÁNC ÁRA

Kínai barátomtól tudom, hogy az ingyen tea sincs ingyen. Egyszer mindenért fizetni kell. Bizony, barátaim, a Magyar

Corvin-láncnak is ára van. A Horthy-Orbán-kitüntetés egyik friss tulajdonosa, Vizi E. Szilveszter akadémikus beszél a rádióban. Mindegy, hogy melyikben. Minden tisztességes rádiónak őt kellene sugározni. Éjjel és nappal is! Igen, hogy tudja meg ifjúságunk, hogy mi az igazság! Sok érdekeset tudunk meg az akadémikus úrtól. Például, kérem tisztelettel, azt, hogy rabság volt ebben az országban. Szegény akadémikus úr csak azért nem ment el, mert ő igaz magyar. Igaz, a rabság keserű éveiben tanulhatott, fiatalon egyetemi tanár lehetett, publikálhatott, már 29 évesen Oxfordba mehetett, a többitől nem is beszélve, de hát a tehetségnek ez mind dukál. De ő fogoly volt, mondja a rádióban, hiszen a családja nem mehetett vele. Ők voltak a tűzok. Akadémikus úr túl sok Szolzsenyicint olvasott, vagy talán abban bízik, hogy mindenki szenilis, de sajnálattal közöljük, hogy nem így volt. Akadémikus úr azt is elmondja, hogy ő bizony ellenálló volt. A kutatóintézeti vezetői állást, a minisztériumi széket is csak azért fogadta el, hogy keresztbe tegyen a kommunistáknak. De bezzeg akkor, amikor kimehetett Londonba, Párizsba, New Yorkba, ott bizony leleplezte a gulyáskommunizmust. Mindjárt megmondta a sok szájtáti nyugatinak, hogy a kommunista rendszerben több embert öltek meg Magyarországon, mint a németek, pedig a holocaust nem volt egy üdülési program. Szóval, a magyar értelmiség kiválósága törleszti a ceppet. Mibe kerül a Corvin-lánc? Túl sokba: az igazságba.

A SZOLIDARITÁS A TŐKÉSEK MELLETT

A Szolidaritás elnevezésű és magát a kapitalizmus elleni küzdelem élharcosának tekintő mozgalom újabb kampányba kezd. Volt már D-Nap, Böhöcforradalom. Akkor most jöjjön a Dühös magyarok kampány! Nagyon modern, nagyon PR-es, ki van ez találva. Az nem biztos, hogy nálunk, de, hogy ki van találva, az biztos. Ők is az istenadta népet akarják faggatni, hasonlóan a Fidesz nemzeti konzultációjához. Mondok én valamit! Az a párt, az a mozgalom, amely nem tudja, nem érzi az emberek véleményét, arra nincs szükség. Igen, fölöslegese, mert nem ott élnek, ahol az emberek, és soha sem fognak úgy gondolkodni, ahogy a dolgozói többség. De nézzük, mire is kíváncsiak! A Szolidaritás csalafinta kérdéseiből egy perc alatt kiderül, hogy tulajdonképpen semmire. A válasz senkit sem érdekel. A fontos az, hogy a kérdésekkel már eleve befolyásolják azokat a szerencsétleneket, akik komolyan veszik a kérdéseket. Az egyik kérdés arra vonatkozik, hogy a Szolidaritás melyik párttal működjön együtt a választásokon. Nos, bőséges a választék: a Magyar Szocialista Párttal (Mesterházy Attilával)? A Demokratikus Koalícióval (Gyurcsány Ferencsel)? A Lehet Más a Politikával (Jávor Benedekkel)? Vagy netán a Haza és Haladás Alapítvánnyal (Bajnai Gordonnal)? A Munkáspárttal (Thürmer Gyulával) kérdés már nem fért fel a kérdőívre. S, nem véletlenül. A Szolidaritás főnökeinek eszük ágában sincs a kapitalizmus ellen 22 éve küzdő Munkáspárttal együttműködni. Ők nem akarják a kapitalizmust leváltani, az ő szemük előtt egy cél lebeg: „együttműködve a demokratikus ellenzéki erőkkel leváltanák az Orbán-kormányt”. Tehát, kedves dolgozó! Váltsd le az egyik kapitalistát, ültessd helyébe egy másikat, és közben képzeld, hogy neked innen tovább már marha jó!

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. A tervezettnél korábban kivezethetik a magyarországi bankadót Orbán Viktor szerint, aki brutálisnak nevezte az adó mértékét Bécsben, az osztrák gazdasági kamara épületében, a Raiffeisen Bank képviselőjének kérdésére adott válaszában.

Munkáspárt: A helyszín, a kérdező és a válasz is üzenetértékű. A magyar kormányfő Canossát járt a legnagyobb osztrák banknál, s lényegében megígérte, csökkenti annak magyarországi terheit. Majd beszedi a pénzt a dolgozó emberektől. Orbán Canossa-járása nem csak a Raiffeisennek szólt, az osztrák-magyar vasúti vegyes vállalat magyar vasútvonalakat vehet a MÁV-tól. Ne lépődjünk meg hát, ha ezután az osztrák fővárosban semmi baja sem lesz senkinek a magyar demokráciával, sajtószabadsággal.

2. Megkezdődött a hárommilliárdos áfacsalással vádolt Varga Tamás Sándor, a Fidesz egykori gazdasági tanácsadója és 22 társa perének másodfokú tárgyalása a Debreceni Ítéltáblán. A szabadlábon védekező elsőrendű vádlottat – aki nem jelent meg a hétfői tárgyaláson – három és fél év börtönrre ítélte a Fővárosi Bíróság, a többieket felmentette a vád alól. Varga Tamás Sándor ellen még az 1990-es években indultak büntetőeljárások csalás, sikkasztás, csempészés és más bűncselekmények miatt.

Munkáspárt: Hárommilliárd. Bűncselekmények. Szabadlábon. Érdekes szavak ezek így egymás mellett. Kiválóan mutatják kicsiben, mi megy az országban „nagyban” az elmúlt évtizedek kormányzatai körül. Tényleg nem tudjuk, mik és kik vezettek az állam és a lakosság teljes eladósodásához? Tippeljük, hol kellene a hiányzó összegeket keresni, behajtani?

3. Angela Merkel német kancellár egy interjúbán úgy vélte, hogy költségvetési és politikai uniót kell létrehozni Európában, és ennek során a kétsebességes integráció elvét kell követni. Merkel szerint nem lehet „egy helyben járni csak azért, mert egyik-másik tagország nem akar továbbmenni”.

Munkáspárt: Még jó, hogy az EU jelmondata „Egység a sokféleségben”. Ha nem így lenne, talán félreértenénk a vezető tagállamok politikai és pénzügyi „egységesítési” törekvéseit... Na jó, így is vannak kérdéseink. A jövőben a „toporgó” országok kötelesek lesznek azt a politikai vezetést, azt a megszorító intézkedést elfogadni, amit – mondjuk – Németország kijelöl? Helytartóval, katonai rendfenntartóval..?

4. „A 21. század kihívásaira nem lehet 20. századi válaszokat adni. Akikkel versenyeznünk, sokan vannak, gyorsak, és nagyon ambíciózusak. Olcsó, kisigényű, jól képzett, szorgalmas munkaerő áll szemben a mi elkényelmesedett, nagyigényű, ellustult és főleg felelősséget vállalni nem

akaró dolgozóinkkal” – írta Schmidt Mária, a Terror Háza főigazgatója a mandiner blogon.

Munkáspárt: Olyan ember gondolatai ezek, aki az elmúlt években baráti állásból baráti pozícióba vándorolt. Szívesen elvinnék egy „baráti” látogatásra Borsodba vagy Szabolcsba, beszélne meg az ottani, kisemmizett, munkára váró emberekkel, mit is tesz az a kifejezés: „felelősségvállalás”.

5. A születéskor várható élettartam növekedése miatt „sürgető szükség” van arra, hogy a kormányok fokozatosan emeljék a nyugdíjkorhatárt, és a rendszer fenntarthatósága érdekében szélesítsék az öngondoskodás körét – olvasható a Gazdasági Együttműködés és Fejlesztés Szervezetének (OECD) jelentésében.

Munkáspárt: Micsoda remek ötlet! Gürizzen az idős ember, amíg fel nem fordul, úgy legalább nem kell nyugdíjat fizetni. Munkanélküli pályakezdők? Ők sem kellenek. A fiatal fogja a batyuját, menjen külföldre, a nyugdíjas meg dolgozzon, adózzon, ne kérdezze, hol vannak az évtizedek alatt befizetett járuléakai. S, hogy a végén kitesszük a „kiürült” táblát az országra? Amíg két forintot el lehet lopni, a Parlamentben ez senkit sem fog érdekelni.

6. A kanadai parlament alsóháza megszavazta azt a törvényjavaslatot, amely szabad kezet ad a kormánynak annak eldöntésében, hogy mely ország minősül biztonságosnak. Mivel Magyarország EU-tagországgként biztonságosnak minősül, valószínű, hogy a Magyarországról érkező szinte összes roma bevándorlót gyors eljárásban vissza fogják küldeni hazájába.

Munkáspárt: Jó is a nemzetközi megítélésünk! A törvény bevallottan a menekült-státuszt kérő magyar romák több ezres „kérvényezék-eltűnök” tendenciája miatt készült. A tervek szerint a kiutasítottak már a nyár végére hazaérhetnek. Erre adj megoldást, Európai Unió!

7. A Gazdasági Versenyhivatal egy vizsgálat során megállapította, hogy a Vodafone és a Magyar Telekom a mobilinternet-hálózatukat népszerűsítő reklámban jogsértő összehasonlítást alkalmazott, így a Vodafone-t ötvenmillió, a Magyar Telekomot pedig százmillió forint bírság megfizetésére kötelezte. Az eltérő bírságösszegeket a GVH elsősorban a reklámokra fordított kiadások eltérő mértékével indokolta.

Munkáspárt: Mi a meglepetés tárgya? Mindenki a legjobbat, a leggyorsabbat, a leghatékonyabbat reklámozza, terméktől és szolgáltatástól függetlenül, rádióban-tévében-interneten-mindenütt. Erről szól a kapitalista gazdálkodás! Fogyassz, fogyassz, fogyassz, ha kell, verd magad adósságokba, csak hozz profitot a tőkének! Hogy nincs rá szükséged? Micsoda gondolat! A pénz az érték, nem az ember!

A PARLAMENT TÁMOGATJA AZ AFGÁN HÁBORÚT

FOTÓ: KOSZTICSÁK SZILÁRD/MTI

A KLAPKA GYÖRGY LÖVÉSZ DANDÁR KATONÁI-A TATAI GYAKORLÓTÉREN. GYAKOROLJÁK A „FELSZABADÍTÁST”?

Az Országgyűlés vita nélkül fogadta el múlt hétfőn a kormány beszámolóját, amelyben a kabinet arról adott tájékoztatást, hogy négy hónappal, szeptember 1-jéig meghosszabbította a Mi-35 Légikiképzés-támogató Csoport (Air Mentor Team) afganisztáni megbízatását.

Hende Csaba honvédelmi előterjesztésében arra emlékeztetett, az alaptörvény a kormányt arra kötelezi, hogy – a köztársasági elnök egyidejű tájékoztatása mellett –

NÉMET „REPÜLŐ SZÖNYEG”

Ügyészségi vizsgálat indult a német kormány nemzetközi fejlesztési minisztere ellen egy Afganisztánban vásárolt, s repülővel hazaszállított szőnyeg után fizetendő vám elmulasztása miatt. Dirk Niebel a szőnyeget a külföldi hírszerzés (BND) vezetőjének szolgálati repülőgépén szállította Afganisztánból Berlinbe. A repülőtéren Niebel sofőrje vette át rögtön a leszállás után, még a gurulópályán az 1400 dollárért, azaz mintegy 340 ezer forintért vásárolt szőnyeget, és behozataláról nem tett bejelentést a reptéri vámhivatalnál.

A Bild am Sonntag című lapnak adott interjúban Niebel hangsúlyozta: nem ért a szőnyegekhez, és csak azért vásárolt egyet, hogy „támogassa az afgán kézműves ipar fejlődését”. A 30 kilogramm súlyú lakberendezési kiegészítőt Afganisztánban hagyta, mivel az nem fért volna el azon a repülőn, amellyel hazautazott.

A csomagnak végül a hírszerzés vezetőjének gépén „akadt hely”. Íme, mire jó Európa vezető politikusainak az afganisztáni háború, egy ország megszállása és kizsákmányolása „privátiban”.

haladéktalanul számoljon be az Országgyűlésnek a honvédség európai uniós vagy NATO-döntésen alapuló alkalmazásáról, valamint csapatmozgásáról.

Az előterjesztés értelmében a kormány hozzájárult ahhoz, hogy az Mi-35 Légikiképzés-támogató Csoport további négy hónappal meghosszabbítsa részvételét az Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erő (ISAF) tevékenységében. Hende Csaba szerint ez egyértelműen hozzájárul „Magyarország kedvező nemzetközi megítéléséhez, ráadásul meglátása alapján a szerepvállalásnak komoly politikai hozadéka is van a rendezést támogató szervezetekben, így a NATO-ban, az Európai Unióban és az ENSZ-ben”.

Csak emlékeztetőül: Magyarország májusban több mint háromszáz millió forintot ajánlott fel „az afgán biztonsági erők finanszírozására”. Eddig mintegy 11-12 milliárd forintot emésztett fel évente Magyarország afganisztáni szerepvállalása; a tartományi újjáépítési csoport 8-9 milliárd forintba kerül, ebből a helyi fejlesztésekre pedig 124 millió forintot költöttek tavaly. Idén több mint öt és fél milliárd forinttal kell hozzájárulnia Magyarországnak a NATO költségvetéséhez, ennyi a „tagdíj”. Ráadásul Orbán Viktor a NATO legutóbbi csúcserkeztetén bejelentette: a 2014-es általános kivonulás után is maradnak magyar különleges „kiképző” alakulatok Afganisztánban. Jelenleg több mint ezer magyar katona van külföldön, a ténylegesen felszerelt, kiképzett és bevethető hazai haderő harmada...

Cserébe a szánalom-bér: „Magyarország megbízható szövetségesi mivoltának elismeréseként az Amerikai Egyesült Államok két év alatt mintegy 32 millió dollár értékben nyújtott támogatást fegyverek és katonai járművek formájában, míg Finnországból két MI-8-as helikoptert kaptunk...”

A Munkáspárt követeli, hogy Magyarország azonnal vonja ki katonáit Afganisztánból, az ország lépjen ki a NATO-ból! ■

ÓCSAI TRAGIKOMÉDIA

ÍGÉRET VAN, SZOCIÁLIS LAKÁS EGY ÉVE NINCS

Az ígéretekkel ellentétben még egyetlen egy szociális lakást sem építettett a kormány a kilátástalan helyzetbe kényszerített devizahiteleseknek. Az első házak talán ősze lesznek meg, összesen nyolcvan... Miközben tízezrek veszítik el otthonukat a korábbi és jelenlegi kormány felelőtlensége és a bankok eltúrt „szabadrabló” hitelezési gyakorlata miatt.

Az Orbán-kormány illetékesei tavaly nyáron találták ki, hogy az Ócsa melletti Alsópakonyban lakóparkot építenek a devizahitelek miatt otthonukat veszítőknek. A kormány is elismerte, hogy elődjeinek – persze ki másnak? – erkölcsi felelőssége van a lakosság eladósításában. A bankok bevonása természetesen akkor sem merült fel, de ígéretből azért bőven jutott.

Először azt mondták, még a tél beállta előtt fedél jut az embereknek, aztán a határidő idén márciusra módosult. Végül itt az újabb dátum: október.

Mi a késlekedés oka? Az alábbiakat olvasva döntsék el, tudnak-e nevetni rajta, mert sírni muszáj.

Ócsa fideszes alpolgármestere szerint annak ellenére, hogy kormányberuházásról van szó, az engedélyek megszerzése nem ment „máról holnapra”.

A HÁZAK SZÉPEK – A SZÁMÍTÓGÉPES GRAFIKÁN. A VALÓSÁGBAN MÉG SEMMI SINCS.

Már csak azért sem, mert az adminisztrációs időszak alatt igyekeztek a „lehető legkörültekintőbben eljárni”.

A belterületbe vonás, a telekkijelölés és egyéb teendők elvégzését követően az önkormányzat május közepén adta át az építési területet a Belügyminisztériumnak, miközben lezárult a kivitelezői közbeszerzési eljárás első fordulója. (!) A most indult második fordulóba meghívott pályázók közül

tárgyalásos módszerrel egy háromfős bizottság választja ki a leendő kivitelezőt, s ha senki sem támadja meg a döntést, körülbelül a nyár elején kezdődhet meg, s legkésőbb ősze elején pedig befejeződhet az első nyolcvan ház építése.

Arra a kérdésre, hogy kijelölték-e már az első ütemben Ócsára költöző devizahiteleseket, azt válaszolta: a minisztérium most dolgozik a „névsoron”, illetve a lakások elfoglalásának feltételein. A rendelkezésre álló információk szerint a leendő lakók egyik önkéntesen vállalt feladata lesz a gazdálkodás.

Az alpolgármester közölte: a város vezetése reméli, hogy az első 80 beköltöző család felnőtt tagjai olyan, többnyire budapesti munkahellyel rendelkező emberek lesznek, akik ugyanúgy ingáznak majd, mint eddig. Katasztrofális lenne, ha munkát kellene adni, netán segíeyezni kellene, mert Ócsának nincs erre pénze... A kormányzat „szociális gettója” egyébként 22 milliárd forintba kerül. Jó esetben 80 családnak segít a több tízezerből. No és természetesen a mega-projekt kivitelezőinek...

Jelenleg egyébként becslések szerint több százezer lakás áll üresen az országban, csak Budapesten 60 ezer, a fenti összegből 3000-3500 lakást lehetne venni, nem is beszélve a bérlakásépítésről.

KÖSZÖNET AZOKNAK, AKIK SEGÍTETTEK, AMIKOR KELL

KEDVES ELVTÁRSAK!

Mint tudjátok, februárban leégett a lakásom, lakhatatlanná vált az épület és mindenem odalett.

A Munkáspárt tagjai, a Baloldali Nőmozgalom gyűjtést szerveztek megsegítésemre. Köszönöm mindenkinek a hozzám való jószágát, bármit tett is értem.

Büszke vagyok arra, hogy tagja lehetek a Munkáspártnak.

*Borbásné Keresztes Márta
Kecskemét*

KÖSZÖNÖM, KÁDÁR ELVTÁRS!

Száz éve született Kádár János.

Sajnos nekem nem adatott meg, hogy személyesen találkozhassak vele. Azonban az életem meghatározó személyisége volt.

Miért is mondom ezt?

Szerencsére akkor születtem, amikor a szocializmus építése már elkezdődött. Persze az első emlékeim még nem ehhez kötődnek, hanem a szülőfalum óvodájához. És nem is a történet a fontos, hanem az, hogy akkor volt óvoda és abban férőhely, mert akkor nyitottak óvodákat és nem bezárták azokat.

Emlékszem nagyszüleim dilemmájára.

A faluban alakuló TSZ-ek közül melyikbe menjenek, az Aranykalászbába vagy az Ezüstkalászbába?

Nem a végső döntés volt a lényeg, hanem az, hogy az általuk szeretett földet művelni akarták, és a közösségben akarták művelni, mert a föld biztosította a megélhetést.

Majd általános iskolás lettem, kaptam szép könyveket fillérékért, szinte ingyen.

És sok-sok ezer pajtásommal együtt egyenlő esélyt kaptam a tanulásra. Nyugodtan tanulhattam, mert az ország fejlődésével párhuzamosan javult a család anyagi helyzete, nem gyötörték mindennapos gondok.

A szocializmusban mindenkinek jutott munka, s mivel volt munka, volt kenyér is.

Az ország építése fontos volt, eleinte édesapám is heti 6 napot dolgozott. Majd fokozatosan csökkent a munkaidő, heti 5 napra. Így a család sokkal több időt tudott együtt tölteni, nem úgy, mint ma.

Nem a pénz volt az úr.

A biztos munka biztonságot nyújtott, kiszámítható volt a jövő.

Az iskolában nem csak magas szintű szakmai oktatást kaptunk, hanem neveltek is bennünket. Hamar megtanultuk a kisdobosok 6 pontját, majd az úttörők 12 pontját. Szívesen jártunk őrsi gyűlésre, mert már gyerekként is jó volt valahová tartozni.

A mai napig felejthetetlenek a nyári táborozások, mert akkor még az is volt. Nem csak tanítási időszakban, de nyáron is, az iskolák programot adtak, neveltek és tanítottak bennünket.

Felnéztünk a tanárainkra és tiszteltük őket. Ők pedig a tudásuk legjavát adták, volt hivatástudatuk.

Nem volt más dolgunk, csak tanulni.

Aki akart, tanulhatott középiskolában és tovább, felsőfokú intézményben is.

Akkor nem okozott gondot a szüleimnek az iskoláztatásom, mert még nem kellett fizetni érte. Amit pedig szükséges volt megvenni, azt ki lehetett gazdálkodni a család munkás jövedelméből.

Hogy legyen zsebpénzem, még nyáron is tudtam diákmunkát vállalni, mert az építőtábor mellett ezt is megtehettük.

A végzős szakmunkásoknak, technikusoknak, egyetemistáknak volt lehetőségük elhelyezkedni.

Nem volt munkanélküli pályakezdő. Aki dolgozni akart, az kapott munkát.

Az állam gondoskodott a polgáraitól. Épültek bérlakások. Olcsó hitelt adott lakásépítésre és vásárlásra. A hitel törlesztése viselhető volt, és nem kényszerítette az embereket adósságcspadba, nem mentek tömegesen tönkre családok.

Tervezhető jövő volt, így a fiatalok tudták, hogy lesz munkájuk, lesz lakásuk, ezért mertek gyermekeket vállalni.

Folyamatosan növekedett az ország lakosságának száma.

A nyugdíjasok nyugodtan élhettek, mert tudták, ha lesz utánpótlás, lesz fiatal munkaerő, és ha lesz munkalehetőség, akkor lesz nyugdíj is.

Ma már ez nem így van.

Kevés a gyermek, nincs munka, és nem lesz, aki megtermelje a nyugdíjra valót.

Én a szocializmusban kezdtem az életem. Munkások voltak a szüleim, nem kerestek sok pénzt, nem voltak vagyonosak, mégis tanulhattam.

Amikor elvégeztem a főiskolát, pályakezdőként volt munkahelyem, biztonságos jövedelemem, kiszámítható jövőm. Mertem családot alapítani, munkahelyi és állami támogatással törleszhető hitellel tudtam lakást vásárolni. Két gyermeket vállaltunk abban a reményben, hogy ők is hasonló körülmények között nőnek fel, éljük majd életüket.

Mára bizonytalan a munkám, nincs folyamatos jövedelemem, nem számíthatok nyugdíjra, de számíthatok az egészségügyben várólistára.

Benne vagyok az adósság-cspadában, és bármikor elviheti a bank a házatam.

Gyermekeimnek nincs munkahelye, de van bizonytalan jövője.

Ami jó volt eddigi életemben, az a szocializmusban volt.

A szocializmus építését az Magyar Szocialista Munkáspárt irányította. Kádár Jánosnak, mint az MSZMP első titkárának meghatározó szerepe volt e korszakban.

Így az én életemben is hasonlóan meghatározó szerepet töltött be.

Kádár elvtárs, köszönöm, hogy életem egy részét a gondtalanabb, a biztonságosabb szocializmusban élhettem!

KEREZSI LÁSZLÓ

A MUNKÁSPÁRT KONGRESSZUSÁRÓL ÍRT A PRAVDA

Kiemelt helyen foglalkozott a Munkáspárt 24. Kongresszusával az orosz kommunista lapja. A „Kádár János örökösei” című írás részletesen beszámol az értekezlet munkájáról, a szerző Valentyin Surcsanov – aki az Orosz Föderáció Kommunista Pártját (KPRF) képviselte Budapesten – hangsúlyozottan szól a Munkáspárt határozott, marxista-leninista, kapitalizmus-ellenes programjáról. A KPRF elnökségi tagja szerint a magyar kommunista helyesen értékeli mind a nemzetközi, mind a hazai eseményeket, amikor nem állnak egyik tőkés csoport oldalára sem, még ha az pillanatnyi előnyökkel is csábít. A Pravda cikke színesen írja le a Kongresszus utáni „vörös inges-vörös zászlós” felvonulást, kiemelve, hogy a budapestiek kifejezett örömmel fogadták a munkáspártiakat.

A Pravda egyébként számos más kommunista laphoz hasonlóan – Csehországtól Laoszig – megemlékezett Kádár János születésének 100. évfordulójáról.

Az újság májusi egész oldalas írásának sajátos hangulatot és párhuzamot adott, hogy a Pravda is most ünnepelte alapításának 100. évfordulóját.

Ez alkalomból a Moszkvában rendezett nemzetközi konferencián megállapodás született többek között a Pravda és A Szabadság szorosabb együttműködéséről.

Folyamatos lesz az információcsere A Szabadság és a görög, portugál, német, illetve a volt szovjet tagköztársaságok kommunista lapjai között.

Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

ПРАВДА

Газета основана 5 мая 1912 года В. И. ЛЕНИНЫМ

КОММУНИСТИЧЕСКАЯ ПАРТИЯ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ

№157 (29831) • 5—6 июня 2012 года • Цена свободная

Наследники Яноша Кадара

К итогам XXIV съезда Венгерской коммунистической рабочей партии

В Будапеште состоялся XXIV чрезвычайный съезд Венгерской коммунистической рабочей партии (ВКРП). В его работе приняли участие 250 делегатов из всех местных отделений партии, а также делегации Коммунистической партии Греции во главе с членом Политбюро ЦК КПГ Элеоной Беллу, Коммунистической партии Словакии во главе с её председателем Йозефом Хрдличкой. Австрийское движение «Коммунистическая инициатива» представила делегацию во главе с его председателем Отто Бруннером. Делегацию КПРФ было торжественно возглавлять автору этих строк. Всем нам дали слово для приветствия. С большим воодушевлением участники съезда выступили приветственным адрес Председателя ЦК КПРФ Г.А. Зюганова.

НАКАНУНЕ СЪЕЗДА состоялось заседание с председателем ВКРП Давидом Торнером, который высоко оценил укрепление связей между нашими партиями, а также приглашение венгерских коммунистов Центральным Комитетом КПРФ на празднование 100-летнего юбилея газеты «Правда».

Говоря о социально-экономическом положении своей страны, Давид Торнер сообщил, что в Венгрии в настоящее время — самая высокая безработица в Европейском союзе (официально более 11 процентов, или 500 тысяч человек, а реально почти 1,5 млн человек, или 30 процентов). Общая численность занятых составляет около 3,8 миллиона человек. Уровень жизни below 4 млн. из почти 10 млн. населения — явная черта бедности.

Средняя заработная плата в бюджетной сфере постоянно уменьшается и сегодня после вычета налогов составляет около 600 евро, минимальная зарплата установлена в 200 евро, при этом нету пенсии стоит 1,5 евро.

Средняя пенсия по старости равняется в Венгрии примерно 280 евро (около 12 тыс. рублей), пенсия для инвалидов — около 62 евро и для мужчин, и для женщин.

Проблеме дефицита медицинского бумажки около миллиона человек оказались должниками банков. При этом в связи с таковыми курсы формируются по отношению к евро и швейцарскому франку приходится выплачивать сумму намного больше. И это касается примерно 3 млн. человек (то есть треть населения страны). Бюджет Венгрии составляет 100 млрд. долларов — почти 10 тыс. долларов на одного жителя.

Национальной промышленности почти нет. Банкротами стали знаменитый «Индар», национальная авиакомпания «Малев». Сельское хозяйство находится в полном упадке (в этой стране, где оно процветало в пору строительства социализма), мясо, молоко и яйца привозятся из Германии.

Съезд проходил в день столетия юбилея многоотраслевого производства Венгрии Яноша Кадара. Утреннее заседание было посвящено его памяти, на котором председателем ВКРП Давид Торнер представил доклад ЦК «Наследие Яноша Кадара и создание нового социалистического общества. Мысли, мечты и оковы привозятся из Германии».

Съезд проходил в день столетия юбилея многоотраслевого производства Венгрии Яноша Кадара. Утреннее заседание было посвящено его памяти, на котором председателем ВКРП Давид Торнер представил доклад ЦК «Наследие Яноша Кадара и создание нового социалистического общества. Мысли, мечты и оковы привозятся из Германии».

Съезд проходил в день столетия юбилея многоотраслевого производства Венгрии Яноша Кадара. Утреннее заседание было посвящено его памяти, на котором председателем ВКРП Давид Торнер представил доклад ЦК «Наследие Яноша Кадара и создание нового социалистического общества. Мысли, мечты и оковы привозятся из Германии».

Как отметил докладчик, Янош Кадар всегда с особой любовью и уважением относился к СССР, советскому народу. Коммунистической партии Советского Союза. Поэтому для членов ВКРП имеет большое значение присутствие на съезде, впервые за последние 20 лет, делегации КПРФ, что является важным этапом в деле братского сотрудничества между двумя партиями.

XXIV съезд, особо подчеркнув, что ВКРП — марксистско-ленинская партия, партия интернационализма, приняла новую Программу партии, в которой, как было отмечено в речи председателя ВКРП, дается марксистско-ленинская оценка нынешнего состояния глобального капитализма, международного и венгерского опыта социалистического строительства. Определены задачи партии в борьбе за ограничение экономической и политической власти капитала. Более конкретно, чем раньше, изложены представления ВКРП о будущем социалистическом обществе.

Партия объявляет себе наследницей дела Яноша Кадара. Как отметил докладчик, на данный момент США устраивают, что руководимая россией Еврозоны принадлежит Германии. Но в будущем они претендуют занять в ЕС ведущую позицию. Войска США остаются в Европе, где беспрестанно разрабатываются американские вооружения.

Венгры погибли в Афганистане за интерес США и НАТО, которые манипулируют на их территории и не от внешнего врага. Они занимают капиталистические правительства и банки от трудящихся масс. Выход из капитализма один — построение социалистического общества. Вновь в мире начинают складываться объективные предпосылки социалистического развития.

Венгерская буржуазия, сказал Д. Торнер, в лице сначала социал-либералов, а сейчас консерваторов на протяжении двух десятилетий распространяла раскол, запугивала людей в кредитный ящик, поработав на поколение вперед. Парламентская оппозиция, представленная социальными, остаётся превращенным капиталом. На них должны наложить народные массы. Однако за последние два года такого общественного давления не было. Профсоюзы стали трудящимися, оспариваясь и формируя нового трудового кодекса, который лишает людей их прав.

Буржуазия создаёт всё новые и новые организации и движения для обмена масс. Венгерская социалистическая партия «краснеет» только на словах, оставаясь оппортунистической. В такой ситуации ВКРП борется одновременно против консервативной национальной идеологии нынешнего режима и против социал-либералов, президент страны в утило.

Касаясь вопроса подготовки референдума, докладчик отметил, что уже два года работает Академия имени Эрвина Сабо как действующая партийная школа подготовки кадров.

Давид Торнер сообщил, что, помимо съезда и 100-летнего Ю. Кадара, партия выступила «Форматы Кадара» (открытка) и реализовала их на 1,2 млн. евро (160 тыс. рублей), которые используются в партийной работе.

Съезд поставил задачу улучшить работу ВКРП в ходе местных выборов и будущих выборов в парламент страны, где нет депутатов-коммунистов, отметив необходимость укрепления работы в профсоюзах, о чём приняты соответствующие решения.

В день съезда делегаты и гости выступили в венгерской (около 600–700 чел.) по площади части улиц Будапешта с красными флагами и лозунгами направленных на Национальное мемориальное кладбище на проспекте Фруги, где проходила торжественное массовое возложение венков на могилу Яноша Кадара. При этом было объявлено о присутствии и участии в возложении венков делегаций зарубежных коммунистов, в том числе и КПРФ. Демонстрации и митинги вылились в массовые ордены и поддержку народа, который отнюдь приветствовал маршеры из метафоры лозунги и слоганов демонстрантов.

Съезд ВКРП провозгласил решение, что партия стремится вернуть свою работу, чтобы занять достойное место в левом социалистическом движении Европы.

Валентин ПУРЦАНОВ,
Член Президиума, секретарь ЦК КПРФ

ÉRDEKEL, MIT HALLGATNAK EL ELŐLED? RENDELD MEG A SZABADSÁGOT!

A SZABADSÁG MEGRENDELHETŐ A MUNKÁSPÁRT KÖZPONTJÁBAN ÉS ALAPSZERVEZETEINÉL HAVI 1000 FORINTÉRT.

A Szabadság
1002 Budapest, Baross utca 61. Telefon: 06303071168
www.szabadsag.hu

HARGRA FEL!

MI FIZET OBAMA SZ...

AFGHANISTÁN

NEI! NESE!

A BANKOK ORZTA VILÁGOT VELÜNK FIZETIK MEG, AZERT EMEKNEK AZ ÁROK, AZERT VANNAK MEGSZORÍTÁSOK, HOGY A GAZDAGOK MÉG GAZDAGABB LEHESSENK.

ÁLMODIK A PANEL

Lesajnált, elhanyagolt, megvetett hétköznapjaiban – éjjelente, csendben – álmodik a Panel. A blokkokból összerakott rengeteg, a monstrumnak és szörnynek kikiáltott betondzsungel tisztességben megöszült, idős hölgyként a régi, szép napokra emlékezik.

Amikor még ő volt A Vívmány, a tömegek ünnepelt sztárja, a tapsvihar és rivaldafény középpontja. Ő, aki ezreknek, tízezreknek, milliónak adta meg az esélyt az önálló, független életre. Független? Hát persze... Tudja jól, akkor sem volt kolbászból a kerítés. Sőt, sokszor se kolbász, se kerítés sem jutott. Utóbbira igény se nagyon volt. Jutott viszont más: feladat, célok, tervek – s egy kétségtelenül szebb jövő.

Elgyönyörködik a játszótéren önfeledten sikkantató kisgyerekeken, szemöldököt ráncol a tér szélén „bandázó” kulcsos síhederek sugdolózása fölött. Ők még megszülettek. Szüleik – éppen Neki köszönhetően – még örömmel vállaltak gyereket, nem nyomta vállukat a bank és a munkanélküliség súlya. De huss! Az már a jelen, s annak az álmokhoz nincs köze!

Az Idős Hölggy büszke, de nem buta. Tudja, sosem volt tökéletes. Mások mégis annak látták. Akcentusa kicsit vidékies, ami áthallatszik a papírfalakon. A ruháit sem Milánóban tervezték, de Pradacipőben nehéz lett volna megjárni az emeletet, amikor elromlott a lift. S volt már idő, amikor nehéz szatyrokkal kellett fölgalopozni!

Mostanság nappalra behúzza a függönyt. Tudja, régi szürke ruháját csinosítgatják itt-amott, de mit számít az? A modernizált játszótéren unott gyerekek és reményvesztett szüleik téblábolnak. Nincsenek sokan.

Egyre több a költöztető furgon: jó esetben jobb-rosszabb adásvétellel távoznak a lakók. Már itt sincs maradásuk.

Az Idős Hölggy álmodik. Látja még, milyenek voltak ezek a fiatalok, vagy az ő szüleik, akik egy szál bőrönddel, végtelen lelkesedéssel vették birtokukba a kiutalt lakást. S otthon-melegét teremtettek, a főtt káposzta és a megégett rántás szaga fölött is. Gyermeki örömmel dobálták le újra meg újra a szemetet a ledobón: működött! Vagy elszaladtak – mert nem.

Az álmom mindig csalóka. Mint a jól fésült unokaöcsi, aki cizellált mellényben mutogatta nemrégén saját tyúkudvarát: a lakóparkot. Ez aztán a fejlődés, Néni! – mondta kivagyian, s megmutatta a portaszolgálatot, a frissen nyírt díszkertet, a szökökutatót, még a saját, ultramodernen berendezett apartmanját is.

– És ide bárki beköltözhet? – kérdezte félénken.

– Hát persze! Bárki, aki megfizeti! – hangzott a hetyke felelet. Vagy legalábbis az eleje, mert a mondat végét elnyeste a szomszéd fűrójának a hangja.

– De hát... Ez nálunk szinte ingyen volt... Nem volt ugyan ennyi maskara, de buszok meg metró meg villamosok jártak arra... A szomszéd se volt hangosabb...

– Ugyan, Néni! Ez a fejlődés! Ki jár ma még busszal? De erre, ha akarna se tudna. Autó kell! Vagy gyalogoljon, biciklizzen a csóró, az úgymint egészséges. Meg trendi.

Az Idős Hölggy csendesen elköszönt. A lépcsőn ment; még látott egy kilakoltató-cédulával dörömbölő embert a másodikon. Elsuhant mellette a fal árnyékában.

Otthon fáradtan és zaklatottan omlott a fotelébe. Nem húzta szét a függönyöket. A 6/2-ből megnyugtató kalapálás zaját hallotta. Vannak dolgok, amik nem változnak. És vannak dolgok, amikről érdemes álmogni.

HA HÁBORÚ LENNE NÁLUNK

Janne Teller dán író nő útlevelét ad a kezünkbe egy olyan világba, ahol nagyon nem szeretnénk élni, ahol minden megfordul, ahol nem hozzánk menekülnek, hanem mi menekülünk. A nyugatról szóló könyv Magyarországra aktualizált változata néha kicsit idegenül cseng, de erejéből vajmi keveset veszít.

Szokatlan könyv jelent meg a Scholar kiadónál, Janne Teller apró kötete ugyanis leginkább egy útlevélre hajaz, nem véletlenül. A *Ha háború lenne nálunk* című írás tulajdonképpen egy esszé, ami eredetileg nem is könyv formájában, hanem egy pedagógusoknak szóló folyóiratban jelent meg. A 2001-es írás eredeti címe *Ha háború lenne Északon*, aktualitását pedig a dán bevándorlási politika hirtelen megszigorodása, a közbeszédre jellemző radikális, menekültellenes retorika és az előretörő szélsőjobboldal adta. Ebben az évben valóban változott a dán politikai széljárás, ugyanis 1924 óta először vesztette el vezető szerepét a szociáldemokrata párt, koalícióban a konzervatívokkal pedig hatalomra került a jobbközép Venstre. A jelenlegi NATO-főtitkár Anders Fogh Rasmussen megalakította első kabinetét, emellett pedig megerősödött a jobboldali populista Dán Néppárt is.

„Általánossá vált az a vélekedés, hogy Dánia a dánoké, a bevándorlók pedig másodrendű állampolgárok” – idézi fel a 2001-es évet az író nő, aki korábban az ENSZ és az Európai Unió tanácsadójaként is dolgozott, olyan veszélyeztetett területeken, mint Mozambik, Tanzánia vagy Banglades, szakterülete pedig a konfliktuskezelés volt. Maga is menekültek leszármazottja, édesanyja egy szlovén-osztrák határmenti faluból származik, s a Vöröskereszt révén került ideiglenesen Dániába a második világháború után.

A könyvével tenni akar, megmutatni a dánoknak, hogy amíg ők szociális biztonságban élnek, és ezt természetesnek veszik, máshol a politika lehetetlenné teszi a normális életet, és menekülésre készíti az embereket.

Nem egy bevándorló családról ír, hanem fordít egyet a világ rendjén, és leírja, hogy mi történne, ha a békés skandinávoknak kéne egyik pillanatról a másikra a Közel-Keletre menekülnie, mert a Nyugaton van a bizonytalanság, háború és halál, náluk pedig a biztonság és a munka. Hogy a személyes érintettség ereje ne vesszen el, a könyvet minden megjelenéskor adaptálják az aktuális országra. Esetünkben az EU felbomlása után hadban állunk Ausztriával és Szlovéniával, dühöng a szélsőjobboldali diktatúra, aki meg akarja szerezni a szlovén tengerpartot. Se munka, se élelem, háborús állapotok, a könyv hőseinek pedig – akinek történetét az író nő egyes szám második személyben írja le – embercsempészek által kell menekülnie a békés és virágzó Egyiptomba.

A szomszédainkkal való ilyen háborúzás nyilván meglehetősen valószínűtlennek hangzik, de Teller nem is valós politikai konfliktusokat akart meglovagolni, hanem csak egy elméletileg, földrajzilag tulajdonképpen elképzelhető helyzetet vázolt. A lényeg egyébként sem ebben rejlik, hanem az olvasó behelyezésében egy helyzetbe, amit mindig csak a másik oldalról néz. A menekültek életének átélése még úgy is hűsbavágó, hogy hazánkban egyelőre nem a bevándorlás a legnagyobb probléma, ezért mondhatnánk, hogy nincs szükség arra, hogy a dán író nő minket tanítson toleranciára, hiszen mi nem utáljuk ki a menekülteket, mint a dánok. Ennek dacára mindenképpen hasznos olvasmány a *Ha háború lenne nálunk*, ami Helle Vibeke Jensen remek illusztrációval, Weyer Szilvia fordításában – aki Teller magyar ismerőseivel egyetemben az adaptálásban is segítséget nyújtott – irodalmi élményt is jelent. ■

ATHÉNI TÖKÉS ÁTVERÉS: A SZIRIZA

A válság miatt a görög kapitalizmus problémái kiéleződtek. A szocialista kormány nem tudott mit kezdeni az óriási államadósággal, a költségvetési hiánnyal, a mezőgazdaság és a feldolgozóipar – amely az EU-tagság után folyamatosan épült le – a csőd szélére került. A szocialista PASZOK és a jobboldali liberális Új Demokrácia válasza erre a bérek és nyugdíjak csökkentése, a szociális háló lerombolása, az üzemek bezárása, a totális privatizáció volt – mondta el a Szabadságnak a Görög Kommunista Párt Politikai Bizottságának tagja. Eleni Bellou szerint az EU-val és az IMF-fel karöltve a görög tőke, a politikai elit a szegényekkel akarta megfizettetni a válságot, megőrizni saját profitját. Várható volt, hogy ez a politika nem lesz népszerű a görögök előtt. Így is történt, a PASZOK óriási vereséget szenvedett a május 6-i választásokon, az Új Demokrácia is veszített pozícióiból. Az athéni uraknak azonban volt megoldása erre is: létrehozták az úgynevezett Radikális Baloldali Koalíciót, görög rövidített nevén a Szirizát, a jelképében a piros zászló mellett a szivárvány összes színét bemutató szervezetet. Az ál-baloldali párt mindent mond és megígér, amit csak a választó hallani akar. Két pofával szidja az elitet, az IMF diktátum elutasítását ígéri, az állam nagyobb szerepvállalásáról, igazságos adórendszerrel beszél. Elhítteti, hogy minden megvalósítható a jelenlegi játékszabályok szerint, tulajdonképpen különösebb megrázkódtatások nélkül.

ÖSSZEFOGÁSNAK ÁLCÁZOTT ALJAS ALKU. ALEXISZ CIPROSZ EVANGELOS VENIZELOS SZOCIALISTA PÁRTVEZÉRREL VIGYOROG ÖSSZE MEGBESZÉLÉSEIK UTÁN.

Csak nagyobb költségvetési fegyelem kell majd, jobban kell behajtani az adókat, az „embereket jobban bevonni a döntéshozatalba”.

Amit viszont nem kell tenni, az a nagytőke megadóztatása, a gazdagokra kiírt magasabb adók, és főleg nem szabad megkérdőjelezni a jelenlegi társadalmi berendezkedést, nem szabad kilépni az Európai Unióból, és a kezdeti ígéretek ellenére szent tén a NATO is.

A májusi választásokon a Sziriza így a második helyre futott be, s mivel senki sem tudott kormányzati többséget kialakítani, június 17-én újra szavaznak Görögországban. A kommunista párt az ál-baloldal megjelenése ellenére is 8,5 százalékot kapott.

Alexisz Ciprasz, a Sziriza számos baloldali pártot megjárta, egykor a kommunistákat is eláruló vezetője most győzelmet és az „összefogás kormányát” ígéri. Mit jelent ez az összefogás? Nos, elsősorban a Görögországot csődbe vivő szocialistákkal való összefogást, a kisebb jobboldali pártok koalícióba vonását. A jelek szerint jelenti a Nyugattal való kiegyezést is: Ciprasz a héten az athéni amerikai nagykövetségen találkozott a vezető nyugati hatalmak képviselőivel, s lényegében megígérte nekik, a mostani EU és IMF diktátum módosított, „finomított” feltételeit az ő kormánya is elfogadja. Belemegy a megszorításokba is, s főleg semmilyen módon nem korlátozza a görög és külföldi nagytőkét, nem szab ki extra adót a sokmillió vagyionokra, és véghez viszi a privatizációt. Ciprasz nyilatkozatában lényegében hűségesküt tett Brüsszelnek és Washingtonnak.

Ezt követően már aligha van akadály a választási győzelmének.

A Görög Kommunista Párt szerint a Sziriza – éppúgy, mint testvérpártjai az Európai Baloldalon, így például a Magyarországi Munkáspárt 2006 – nem küzd a tőkével, a nemzetközi monopóliumokkal, elfogadja a Nyugat gazdasági, politikai és katonai imperializmusát. Célja, hogy a társadalom egészséges erőit, a rendszer- és töke-ellenes szervezeteket beleolvassza a jelenlegi rendszerbe. ■

JÖN A KATONAI PUCCS?

Az RBC Capital Markets globális befektetési csoport egyik forgatókönyve szerint van megoldás a görög válságra: a katonai puccs. A cég elemzői elismerik, hogy ez „szélsőséges forgatókönyv”, hangsúlyozzák ugyanakkor, hogy a piac szempontjából ez akár előnyös is lenne. A befektetési ház szerint adott esetben Brüsszel rugalmasan kezelhetné alapszerződését, amely lehetőséget ad az egyes uniós tagállamok jogainak felfüggesztésére, ha az adott ország esetében egyértelmű a kockázata a meghatározott alapértékek – köztük az emberi jogok, a demokrácia, a törvényesség uralma, a szabadság és az emberi méltóság – súlyos sérelmének.

POLITIKAI HÓKUSZPÓKUSZ

A BALOLDALI ÁLCA „GÖRÖGBEN” IS MEGTÉVESZT

ÚJABB SIKERES MUNKÁS KUPA

Ha Túrkeve és június, akkor ez a Munkás Kupa. A Munkáspárt túrkevei szervezete 18. alkalommal rendezte meg női és férfi országos kispályás labdarúgó tornáját. Csajbók Ferenc, aki a verseny szervezője és lelke, ma is azzal a lelkesedéssel és lendülettel áll hozzá minden egyes új évadhoz, mint közel két évtizede. A munka szinte egész évben tart, hiszen fel kell hajtani a támogatókat, cégeket és magánembereket, újra és újra meg kell szerezni az önkormányzat jóváhagyó bölintását, és toborozni kell a csapatokat.

Az idei versenyt Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke nyitotta meg. Beszédében kitért arra, hogy manapság csak beszélnek a fociról, valójában semmit sem tesznek érte. Két évtized alatt felére csökkent a futballpályák száma. A 18 éven aluliaknak csupán 0,3 százaléka focizik, míg, mondjuk, Dániában vagy Szlovákiában ez a szám 3 százalék. Ötletekért nem kellene messze menni.

A verseny színhelyén, a Ványai Ambrus Gimnázium kapujában érdekes tábla fogadja az érkezőket. „Épült Túrkeve Város dolgozóinak társadalmi összefogásával az V. ötéves terv időszakában.” Lehet, hogy ez volt az egykor jó magyar foci titka?

A rendezvényen részt vett a Munkáspárt Központi Bizottságának számos tagja, akik ugyan nem fociztak, de kiváló szurkolók voltak. Újabb esztendő, újabb sikeres Munkás Kupa. Gratulálunk a túrkeveieknek!

A versenyt a férfiaknál a szolnoki Sutyók csapat nyerte meg. Második a Debreceni Strikaz, harmadik a Túrkevei Buga Falatozó. Gólkirály: Kormos László, Túrkeve.

A lányok között szintén a szolnokiak lettek az elsők, a Szolnoki Barátok. Második a Szolnoki Góliát, harmadik a Kisújszállás. Gólkirály: Földvári Fruzsina, Szolnoki Barátok.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.